

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

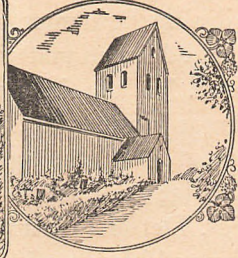
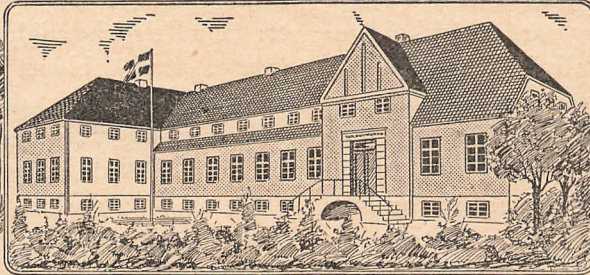
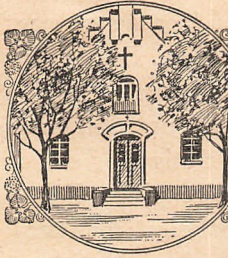
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Maj 1952

„Bed og arbejd.“

44. årgang nr. 5

Vækkelsen, vi behøver

Tiden mellem påske og pinse er som regel en vidunderlig skøn tid. Aftenerne bliver lange og smukke. Naturen klæder sig i sin skønneste dragt. Alt levende vågner og folder sig ud. Men lever vi med i menighedens liv, bliver tiden mange gange rigere. Endnu klinger langfredags alvor og påskemorgens sejrstoner i vore hjerter. Men nu bereder vi os også til pinse. Hvis påskens budskab rigtig er blevet modtaget i tak og tro, da må det skabe forventning om pinse. Hvad er pinse? Vi svarer: I pinsen fejrer vi Helligåndens komme. På den dag blev de bange apostle til de modige, stærke vidner, der på forunderlig måde begyndte en verdensrevolution. Ja, på pinsedag blev den kristne menighed til, pinsedag er kirkens fødselsdag. Pinse er alt dette, men også endnu en ting: den dag kaldte Gud den første store kristne vækkelse frem. Det er betagende at læse om de 3000, der den dag omvendte sig og blev døbt. Vi gribes af denne korte beretning, fordi der i os bor en længsel efter at måtte opleve noget af det samme.

Der tales og skrives meget om »vækkelsen, vi behøver«. De tre sidste ord er en bogtitel, og vi er mange, der vil give forfatteren ret. Vi behøver en vækkelse. Gud vil den, og vi trænger til den.

Stævnet i Vinderup

Søndag den 18. maj

- 15,00 samling på Morsings konditori. Fælles kaffebord. Foredrag af lærer A. C. Nielsen: »Ting, der kendetegner vor tids kristelige liv«. Forstanderen fortæller fra skolen.
- 19,30 ungdomsmøde i kirken ved lærer Lindskov Rasmussen og forstanderen.
- 18,00 fås sodavand o. l. til den medbragte madpakke.

Vi kommer mange fra skolen, og vi vil så gerne se mange tidligere elever og nogle vordende. Husk de unges sangbog.

Nu ved jeg nok, at professor Lindhardt skriver, at vækkelsernes tid er forbi. Han mener, at de økonomiske og sociale forudsætninger ikke længere er til stede. Han vil altså bedømme og vurdere kirkehistorien ud fra en materialistisk historieopfattelse. Vi kan ikke være enige med professor Lindhardt. Ganske vist er jeg bange for, at alt for mange af vore folk gør sig færdige med Lindhardts tanker for hurtigt. Det er så nemt at båse, kritisere og dermed blankt affærdige; men her må vi være uenige. Guds ånd lader sig ikke binde af tankesystemer. — Nej, ikke af tankesystemer; men der er dog sat en grænse for Helligåndens magt. Du og jeg sætter denne grænse.

Netop nu i tiden mellem påske og pinse er en del af kirkens evangelietekster hentet fra Johannes evangeliet. Det er Jesu afskedstaler skærtorsdagaften. Det er meget vigtigt for den rette forberedelse af pinsen, at vi fordyber os i disse tekster. De fortæller jo netop så meget om Helligåndens væsen og virke.

To ting går gennem disse kapitler. Vi mærker Guds kærlighed. Gud vil frelse, vil forsøge enhver mulighed. Men det kendes også tydeligt, at vi mennesker er frie og dermed under ansvar. Guds ånd vil bo hos os; men vi kan hindre den og vise den bort med vor ulydighed.

Vi taler og skriver så meget om længsel efter vækkelse. Bare det ikke er tomme ord uden mening. Jesus sagde jo skærtorsdag: »Den, som har mine befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; og den, som elsker mig, skal elskes af min fader; og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham.« De ord om at holde Jesu befalinger har vidtrækkende betydning. Det er jo prøvestenen for, om

vi virkelig elsker. Og uden kærlighed kan Guds ånd ikke bruge os.

Vi behøver vækkelse, vi længes efter den, vi beder om den. Men det altafgørende er: Har Kristi kærlighed fået så stor magt over os, at vi er blevet lydige. Det er Kristi kærlighed, der er udspringet; men den vil tvinge os til lydighed, om den ellers får lov at betyde noget rigtigt for os.

Om få uger skal vi fejre pinse. Det er en dejlig tid og en skøn kirkefest; men tænk om den igen måtte betyde vækkelse, så Gud også i menneskehjerterne fik lov at lade kræfterne vågne og folde sig ud.

Vi vil forberede os til den store højtid og så ikke glemme, at en væsentlig del af forberedelsen ligger i dette, at Kristi kærlighed tvinger os til lydighed. H. L. R.

Da Limfjorden blev et sund

og „fiskene i hundrede læssevis
drev op på strandbredden“

Af lærer A. C. Nielsen

I 1255 tilskødede Kristoffer den Første Ribe bispestol Harboøre, og da var den nu øde nordlige del af Aggertangen bræmmed mod øst af marsk, hvor Vestervig kloster havde 100 stude på græs. Trærødder og gamle svundne egennavne vidner om, at der også har været løvskov derinde i længst henrundne dage.

Storm, vandflod og flyvesand ødede både marsk og skov, flere gange brød det stærke hav igennem tangen! men først i 1825 for bestandig (håber mange da). Gamle benådningsbreve fra Frederik den Anden i 1570, fra Kristian den Fjerde i 1640, stadfæstet af Frederik den Tredie 1655 forkyndte skattelettelse for beboerne på Fuur grundet på armod og elendighed forårsaget af havets indbrud i Limfjorden,

hvilket ødelagde fiskebestanden og dermed fiskeriet.

Arent Berntsen skriver således i »Danmarks frugtbare herlighed« 1656: »Thy er et land, 8 mil langt og 2 mil bredt imellem Vesterhav og Limfjord. I norden landfast med Hanherred og Vendsyssel, men som i sønden udskyder en arm eller et smalt stykke land, der i bredden neppelig er 1 fjerdingvej og i længden for $\frac{1}{2}$ mil kan være at regne, hvilken smalle strimmel eller jordsmon gjør samme egn sammenhængig med Harsyssel. Over dette smalle stykke land haver Vesterhavet nogle år tilforn indbrudt i Limfjorden og den, som tilforn skal have været ganske eller mesten fersk vand, saltgjort, hvorover sådan stor mængde gjedder, aborre, brasen, horker og deslige, som den tilforn var så rig af, skal være blevne døde og ved alle strandbredder opskyllede, at man på nogle hundrede vogne dem ikke kunne borttage. Og siden den tid forskrevne fisk ikke ud i Limfjorden tilgæer, men alene flynder, ål og hvilling, torsk og andet deslige«.

Det har samtidig været en katastrofe af rang, først for fiskene, dernæst for fiskerne og deres familie, og endelig er det så også gået ud over Kongelig Majestæts kasse, endda over flere år.

I »Danske Atlas« fra 1768, altså godt 100 år efter ovenstående sørgelige beretning, kan det ses, at bladet har vendt sig. Heri omtales, at fiskeriet er Fuurmændenes »hovedsag«, at der var godt helt og ålefiskeri, at ålene var berømte og let kunne afsættes, dels røgede dels saltede.

Men i 1825 skete det, da blev Limfjorden et sund og har været det siden. I en gammel bog »Udførlig Beskrivelse af Øen Fuur i Limfjorden« ved R. H. Kruse, dateret »Hellesminde« (Kruses hus på Fur

i februar 1873 læser vi: »Natten mellem 4. og 5. februar 1825 var der en stor storm, som bevirkede, at Vesterhavet brød ind i Limfjorden over landtangen mellem Agger og Harboøre og ikke alene ødelagde havboernes ejendomme og huse, så mange måtte flytte andre steder hen, men saltgjorde fjordvandet, således at størstedelen af de derværende fiskearter rent uddøde og næste forår opdrev døde på stranden, hundrede læssevis, til stor skade for Fuurboerne.«

Det, der skete i 1825 var altså en gentagelse af, hvad havets gennembrud forårsagede i det 17. århundrede. Det ligger nærmere op mod vor egen tid, hvorfor vi kan få mere at vide om det. Mange af Limfjordens fiskearter kunne ikke tåle det nu mere saltholdige vand, de uddøde ganske simpelt »og drev i mange hundrede læsdøde op på strandbredden«, andre fiskearter »forstyrredes i deres vante orden«, som det hedder i det gamle sprog. Beboernes, fiskernes indtægter fra søen forringedes meget stærkt. Dog gik det ikke så galt, som det i tiden så ud til. Ålen f. eks. var blandt de fisk, der opdrev i strandkanten, og om vinteren fandtes de i tøndervis indefrosne i isen, men med tiden blev den »naturaliseret«. Den forsvandt altså ikke; men der blev også siden efter drevet indbringende ålefiskeri i Limfjorden. Nye fisk kom til: Tunge, pighvarre, skrubbe, hornfisk, brisling m. fl., dertil kom hummer, rejer, muslinger m. fl.

Det gik hårdest ud over husmændene, altså dem, der udelukkende skulle leve af fjorden. Gårdmændene fiskede også dengang; men de havde dog deres landbrug at falde tilbage på. »Imidlertid har forsynet hjulpet som overalt, og hvad Fuurboen anså som ubodelig skade for sig, er

bleven til velsignelse«, skrev Kruse. Ålen fangedes igen i store mængder, og der blev et større flynderfiskeri. Gårdmændene fik ikke begyndt på fiskeriet igen, men blev hjemme og passede deres ejendomme, hvad disse også var bedst tjent med og gårdmændene også. Den bedre drift gav øget indtægt. Fiskeriet overlodes herefter til de egentlige fiskere, som på den måde fik øget albuerum. »Det kan med sandhed siges, at fiskeriet nu igen er lige så indbringende som før havets indbrud 1825« (skrevet 1873).

Nu kan Thyboerne ikke mere drive deres studeflokke ned over Aggertangen, denne bro mellem det brølende hav og fjorden, der blev slidt smallere og smallere og til sidst gik i stykker. Det hul, der blev lavet i 1825, sandede siden til, og i 1863 dannedes Thyborøn kanal, der skal være åben for fiskerne og skibe vestfra til Limfjordsbyerne. Her ved kanalen ligger nu Thyborøn by med den store fiskerihavn, men folk derude ved den yderste kant kæmper stadig med havet, både for at få det daglige brød, for at bevare kanal og havn samt hus og hjem. Havet er en grådig nabo, det ved man ud af dyrekøbt erfaring. Spørgsmålet om kanalens væren eller ikke væren er stadig avisstof og genstand for overvejelser, for det koster dyrt at have den, men fornuftige folk er af den formening, at det vil blive endnu dyrere at lukke.

»En novemberdag kom jeg vandrende fra Harboøre op over bakkerne mellem Engbjerg og Hygum. Det var blæsende koldt, og nu og da fik jeg en haglbyge i nakken. Oppe på højden vendte jeg mig og så mod nord. Her rejser landet sig brat som en brink over engen og de oversvømmede lavninger mellem Hygum nor

og Ferring sø, hvor havet engang er brudt ind. Mørke skyer med byger trak op fra vest, men for et øjeblik var solen med eet trængt igennem, og en regnbue hvævede sin glorie over Agger og ryggen af Thy.

På sin hastige flugt strejfede sollyset Vestervig kirke, én for én sprang skinnende hvide kirker ud af tågen langs Thylands kyster, og langt, langt borte tegnede pludseligt belyste klinte og næs et flygtigt omrids af fjorden. Betaget glemte jeg kulde og træthed. Billedet greb mig så stærkt, at nu da jeg — længe efter — sidder ved mit bord for at skrive om Limfjorden, er det lige så forunderligt levende, som landskabet åbenbarede sig hin novemberdag fra de Hygum bakker, uhåndgribeligt, sløret og fjernt, med enkelte lysende linier — ser jeg nu fjorden for mig.« (Hugo Mathiesen: »Limfjorden« 1936).

Ja, den, der en gang har set dette store, barske land, hvor kampen har været stannende mellem hav og land i århundreder, han glemmer det ikke, men gemmer et billede deraf dybt i sit sind og tanker: Mon det sidste slag er udkæmpet?

A. C. Nielsen

Hjemme fra SKOLEN

Siden sidst er 60 glade piger rykket ind på skolen. — Ja, strengt taget er der kun kommen 59 — for en ligger syg — men vi venter hende snart.

April skulle være feriemåned, men vi er lykkelige, fordi vi er ovre april. I år har det bestemt ikke været nemt at nå alt det, der skulle nås. — Vor unge lærer Jespersen har indlagt sig stor fortjeneste som (meget mere end)? altnuligmand.

I skolekøkkenet har vi fået sat fliser op, så vi nu skulle være fri for fedtplet-

ter på væggene. Ellers har vi ikke fået lavet noget særligt, da pengekasen var mager oven på den lille vinter.

Når vi alligevel har haft så travlt, så vi synes, det er en lettelse at komme i gang med vort normale arbejde, så er der vist mange årsager, der har virket sammen, og hovedårsagen er vel nok, at der har været mangt og meget til at forstyrre og sinke. Malerne har været her meget, og murerne en hel del.

Vi synes nu også selv, at skolen er pæn og ren.

Den 3. maj kom sommerleverne, og d. 4. festede vi, fordi det var søndag. Den 5. gik vi i arbejde fra morgenen af, og vi er vist nu ved at være i gang.

Af hensyn til stævnet i Vinderup udsender vi bladet lidt tidligt. I næste nr. regner vi så med at bringe et billede af holdet, da vi ikke så gerne vil fotografere, før vi har flokken samlet.

Aldrig mere

3 måneder på efterskole om sommeren!

Med besvær fik vi også i år undervisningsministeriets tilladelse til at holde efterskole i både 3 og 5 måneder; men vi fik også tydeligt at vide, at det var sidste gang.

På flere måder er det en god afgørelse. Der læres forholdsvis mest på de længere kursus, og når efterskolen skal være erstatning for det 8. skoleår, som næsten ingen fra vore kredse fik, så er 5 måneder ikke for meget.

Endvidere er sommerskolen så flygtig og så travl, at »den stilhed, hvori kun det største sker«, ligesom har vanskeligt ved at indfinde sig før efter sommerferien.

Men vi må vel desværre regne med, at ministeriets afgørelse vil afholde enkelte fra at komme på efterskole.

På højskolen kan vi stadig afholde 3 og 5 måneders sommerskole.

Om vinteren har vi kun 5 måneders kursus; men understøttelse til de 3 sidste måneder alene kan dog opnås både til højskole og efterskole, når ansøgeren har en eller anden særlig begrundelse for kun at tage på skole fra januar.

Han, som kan stormen binde!

Ved missionærkonventet i Strandby missionshus fortalte missionær Hansen, Støvring, dette træk fra en møderejse:

Jeg havde om aftenen talt i en lille stationsby lidt uden for Ålborg, og jeg skulle dagen efter med morgentoget, men både jeg og mine værtsfolk sov over, så jeg ingen morgenmad fik. Idet jeg skulle ud ad døren for at nå toget, stoppede konen en pakke klemmer og et par frikadeller i min frakkelomme. — Jeg nåede toget til Frederikshavn, hvorfra jeg skulle sejle til Læsø. Da jeg nåede Frederikshavn, var der en brandstorm fra vest, og færgen var grundstødt, så der sejlede en lille snekke i stedet for. Båden vippede stærkt under sejladsen, så frikadellerne døjede med at finde deres rette leje, sådan kørte det rundt i maven. Skipperen, der så, hvordan jeg havde det, kom og gav mig sin oliefrakke og støvler på, så lagde jeg mig ned på dækket, så lang, jeg var, og blev vugget op og ned af bølgerne. Om aftenen, da jeg kom i land på Læsø, skulle jeg tale i Sømandshjemmet. — Jeg ønskede, at der ikke var kommet en eneste — så elendig, som jeg var; men til min skræk var salen stuvende fuld. Jeg vaklede op til taler-

stolen og fik da også holdt en tale for dem. I tre dage rejste jeg rundt på øen og talte. Aftenen før jeg skulle rejse tilbage, kom en gammel skipper hen til mig efter mødet og spurgte mig, hvornår jeg kom igen. »Aldrig«, svarede jeg, »det har jeg mit liv for kært til, og det blæser jo altid sådan her«. Skipperen sagde: »Hvis det nu er stille vejr i morgen, når du skal sejle herfra, kommer du så igen?« »Ja«, svarede jeg. I løbet af natten gik vinden om i øst, og om aftenen var der fuldkomment stille på vandet. Da jeg kom ned i snekken, kendte skipperen mig igen, han sagde, at jeg fik styre i dag, og så sejlede jeg snekken lige fra Læsøs havn og ind i havnen i Frederikshavn. Et par timer efter, jeg var kommet i land, blæste det atter hårdt fra vest. Jeg er sikker på, at den gamle skipper har bedt om godt vejr for den sølle landkrabbe, der ikke kunne tåle søen, og Gud greb ind, så der blev stille vejr. Jeg fik noget at tænke på.

Jeg har skrevet dette ned efter hukommelsen, da jeg kom hjem, og det er omtrent ordret. Venlig hilsen.

Lilly Nielsen (47).

Fra **KARLEKAMMERET**

Tidligere elev: Du skulle tage på skole til vinter.

Ung mand: Det ville jeg også gerne, men et skoleophold i 5 måneder koster mindst 1000 kr.

Tidligere elev: Ja, men næsten alle får omkring ved halvdelen i understøttelse.

Ung mand: Ja, men man mister også sin vinterløn.

Tidligere elev: Lønnen er omtrent lige så stor fra april til novbr. som for et helt år.

Ung mand: Ja, men der skal også bruges penge til tøj og rejser i skoletiden.

Tidligere elev: Man bruger også mange penge, hvis man ikke er på skole. Sammenlign bare din løn og din opsparing.

Ung mand: Du mener altså ikke, at det til syvende og sidst koster ret meget at være på skole?

Tidligere elev: Nej, det mener jeg ikke, og selv om det kostede noget mere, så er jeg glad for, at jeg kom af sted. Nu kan jeg da forstå et landbrugsforedrag. Jeg skriver efter et program til dig.

Ung mand: Det kan du jo godt; men er kosten ikke elendig på en højskole?

Tidligere elev: Jo, jeg kunne altså ikke lide tomat-suppe, og der var også nogle, der ikke holdt af blodpølse; men disse ting fik vi kun få gange.

Ung mand: Det lyder da helt godt. Var tomat-suppe og blodpølse det værste, I fik, så tror jeg jeg vover det. Men I må naturligvis aldrig holde lidt sjov på sådan en skole.

Tidligere elev: Jo, vi måtte, vi skulle bare ikke drive løjerne alt for vidt.

Ung mand: Hvad, det må man jo ingen steder; men sig mig, er du nu virkelig glad for skoleopholdet, nu det er overstået?

Tidligere elev: Der er ingen, der fortryder, at de har været på højskole; men mange fortryder, at de ikke kom af sted, og den sorg skulle du spare dig selv for.

Ung mand: Ja, lad os så få skreven til skolen.

En hjælp, *en opmuntring og en glæde*

En af de mange flinke piger fra 1947, der havde tegnet sig for 10 kr. til støttefonden, sendte os 15 kr. — og så skrev hun bag på kuponen: »Jeg vil gerne tegne mig for 5 år til og for 10 kr. om året«. — Hvis der er flere, der med glæde kan skrive noget lignende til os, så gør det endelig. Det vil betyde meget, om vor skole stadig kan være pæn og moderne. Og der er jo steder, hvor modernisering er tiltrængt. 1000 breve a 5×10 kr.? eller 500 breve. Nå, vil du (De) sende det ene? Så får vi dem.

SOMMEREN 1909

Fru Poulina Møller, Hvilehjemmet, Gern, vil gerne vide, om der er flere af hendes årgang. Jeg kender jo ikke de kære sommerfugle fra 1909; men vil I ikke skrive til mig, så skal jeg samle svarene og sende dem til forespørgeren.

Venligst.

A. Kristensen.

Sommerfuglene 1952

Efterskoleklassen

Annalise Kristensen Hvidbjerg, Bedsted
Martha Erla Rasmussen, Timring, Vildbjerg
Eva Bodil Christensen, Tolne
Else Margrethe Sørensen, Mosebjer, Tolne
Kirsten Marie Skadholm Sørensen, Aas, Vildsund
Elly Marie Eriksen, Tvis
Anna Kirstine Frøkjær, Aas, Vildsund
Ingrid Ø. Jeppesen, Timring, Vildbjerg
Ruth A. Kloster, Hodsager, Holstebro
Margrethe Jensen, Tvis
Stinne Ejlersen Jelstrup, Haubro
Ingrid Kjelstrup, Ejerslev, Mors
Mary Villadsen, Resen, Struer
Edel Haislund, Råsted, Vemb
Ellen Poulsen, Timring, Vildbjerg
Inger E. Sønderby, Tvis
Inga Lisa Olesen, Faster Kirkeby, Skjern
Gudrun Nørgaard, Marup, Skjern
Anna Elise Mulvad Jacobsen, Vejle
Gerda Fiskbæk Jacobsen, Foersom, Tarm
Erna Kjeldsen, Bur
Else Sloth Tousgård, Otium, Nors
Else Olesen, Timring, Vildbjerg
Birgit Viola Nielsen, Erritsøhus, Fredericia
Ingrid S. Søndergård, Ydby
Birgit Jeppesen, Nr. Broby
Mary Krogh Madsen, Foersom, Tarm
Ritha Ingvarsten, Uhre, Brande
Ruth E. Nielsen, Nykøbing M.
Inger Bang Jacobsen, Lysholtgård, Vejle
Karen Edel Østergård, Merrild, Vildbjerg
Edel Bach, Sinding, Herning

Højskole- og eller husholdningsklasse

Anna-Olivia Hansen, Sejrup, Thyregod
Gerda Jensen, Fårvang
Signe Mølgård, Svenstrup, Vinderup
Elisabeth Nielsen, Voulund, Kølkejær
Inga Nielsen, Voulund, Kølkejær
Else Søbjerg, Høgild, Karup.
Krista Sørensen, Fastrup, Hammerum
Margrethe Vestergård Andersen, Astrup, Skjern
Hanne Ottosen, Bjerregård, Ringkøbing
Nanny Nielsen, Valsgård, Hobro
Inger Lund, Tranehuse
Inge Jensen, Eskildstrup

Hanne Katrine Plougmann Nielsen, Svenstrup,
Vinderup
Ingrid Marie Søgård, Malmkær, Ejstrupholm
Lis Røge, Klim
Ida Madsen, Bakken, Resenbro
Lydia Thomsen, Jels
Rigmor I. Jessen, Sommersted
Gerda Iversen, Randbøl
Hanna Poulsen, Saltangerå, Færøerne
Nora Lamhauge, Glibre, Færøerne
Mariane Jacobsen, Sevel, Vinderup
Karen Margrethe Nielsen, Ø. Brønderslev
Anna Brask, Skals
Dora Leth, Skringstrup, Skals
Anna Jensen Søgårde, Viborg
Margit Sørensen, Alstrup Østergård, Ullits
Hanne Møller, St. Ilkjær, Fåre

HØJSKOLEPOST

Vore møder:

25. maj Gjellerodde (mandslejr). L. R.
27. maj Viborg. A. Kr.
28. maj Møborg. L. R.
5. juni Vandborg. A. Kr.
8. juni Nr. Felding. A. Kr.
10. juni Hjerm. A. Kr.
10. juni Tvis. L. R.
15. juni Råbjergvej. L. R.
21. juni Oksbøl. A. Kr.
23. juni Sinding. A. Kr.

Adresseforandringer

Sommerskolen

1951 Frk. Sidsel Christensen, Skovgård, Sand-
ager, Dejbjerg — samme, Kjærgård, Dejbjerg.
Frk. Ellen Wang Dalgård, St. Glarbjerg,
Lomborg, Fåre — samme, Brændgård, Fer-
ring, Bonnet.
Frk. Martha Frederiksen, Kronborg, Aulum
— samme, Sinding, Herning.
Frk. Eva Brix Jensen, Hjortdal central, Fjer-
ritslev — samme, Vester Liengård pr. Skovs-
gård.
Frk. Ruth Jensen, Ny Møllevej 47, Her-
ning — samme, højskolen Børkop.
Frk. Rita Madsen, Aal Møllegård, pr. Vin-
derup — samme, Vestergade 31, Holstebro.
Frk. Ruth Nielsen, Haldgården, Frøstrup
st. — samme, Gern sygehus, Gern.
Frk. Kamma Nielsen, Birkelund, Bedsted
— samme, KFUM, Sønderborg.
1950 Frk. Grethe Damgård Christensen, Nørhå,
Snedsted, Thy — samme, Klemmens have,
Præstbro.

- Frk. Anna Gramstrup, højskolen, Fårevejle — samme, amtssygehuset, Thisted.
Frk. Margit Jensen, Bredballe børnehjem pr. Vejle — samme, håndværkerhøjskolen, Haslev.
Frk. Elisabeth Jeppesen, Arup, Vesløs — samme, Selbjerggård, Frøstrup.
Frk. Rigmor Iversen Kristensen, Stenbjerg pr. Snedsted — samme, Villa »Fredebo«, Dragsbæk, Thisted.
Frk. Ute Lewe, præstegården, Lomborg pr. Ramme — samme, hr. civilingeniør V. Johnsen, Frugtparken 20, Gentofte.
Frk. Karin Nygård-Jensen, apoteket, Vinderup — samme, Møgelvang, Vinderup.
Frk. Mennie Rømer Olsen, Sursænkegård, Rønne — samme, Beldringe avlsgård pr. Præstø.
Frk. Else Bang Jakobsen, Bjerresminde, Andkjær pr. Børkop — samme, Lysholtgård, Hornstrup pr. Vejle.
Frk. Edel Sørensen, Hedegårds mark, Hal-
lund pr. Brønderslev — samme, sygehuset, Brønderslev.
- 1949 Frk. Christa Frandsen, De gamles Hjem, Skjern — samme, Ejstrup pr. Skjern.
Frk. Anna Bang Jakobsen, Lysholtgård, Vejle — samme, Bjerresminde, Andkær, Børkop.
Frk. Martha Jeppesen, Åndssvageanstalten, Ribe — samme, Sygehjemmet, Gern.
Frk. Kis Østergård Nielsen, Søndergård, Lomborg pr. Bonnet — samme Th. Langs skole, Silkeborg.
- 1948 Frk. Maren Larsen, S. Åge Andersen, Sper-
ring, Sjørring — samme, Sdr. Kortegård, Skovsted pr. Thisted.
- 1946 Frk. Marie Kammergård, Missionshotellet, Skjern — samme, Haslev udv. højskole, Haslev.
- 1943 Frk. Else Christensen, Stie, Flynder pr. Fåre — samme, Søndermark, Flynder, Bæk-
marksbro.
Fru Maren Laursen (f. Væggemose), Dalby, Tvis — samme, Lille Rotvig, Aulum.
- 1942 Frk. Metha Møller, Tvede pr. Randers —
fru Metha Manø, Tvede pr. Randers.
- 1941 Frk. Elna Christensen, Gl. Skolevej 32, Her-
ning — samme, Hedegård, Sevel, Vinderup.
Frk. Kristine Andersen, V. Ryssesteen, Bøvlingbjerg — samme, hr. læge Jakobsen, Havnegade 69, Esbjerg.
Fru Gudrun Dalsgård, Søndergade 39, Vinderup — fru købmand G. Dalsgård, Søndergade 42, Vinderup.
Frk. Sigrid Jensen, Lindevej 39, Fr. Bøge — fru Sigrid Larsen, Thordalsalle 8, Fr. Bøge.
- 1940 Fru Irene Poulsen, Driftsmose, Trabjerg, Holstebro — samme, Sevel mark, Sevel, Vinderup.
Frk. Stinne Østergård, Jyllandsg. 21, Au-
lum — fru Stinne Nørgård, Vashede skole, Aulum.
- 1939 Fru Elna Dalgaard Mikkelsen, Agerbæk, Vinding pr. Sørvad — samme, Vingtoft, Timring pr. Vildbjerg.
- 1937 Ejner Fabricius Hansen, Østerskov, Mulle-
rup pr. Slagelse — fru Else Fabricius Han-
sen, adr. A. Kreilgård, Vester Løve, Løve st.
- I øvrigt Fru Asta Jensen, P. B. Lundsvej 8, Skan-
derborg — fru Asta Løsmar, samme adr.
- Vinterskolen
- 51/52 Frits Grønne, V. Hornshøj, Mejrup pr. Holstebro — samme, Peder Vium, Vester Vium, Gudum, Vestjylland.
Ole Balle, Balle pr. Silkeborg — samme, O. Nielsen, Højgården, Hinge.
- 50/51 Jesper Iversen, Spanggård, Tapdrup pr. Viborg — samme, Gantruis, Nr. Nissum.
Lindy Pedersen, højskolen, Nr. Nissum — samme, Søren Skøv, Tovborg, Nr. Nissum.
- 49/50 Arne Nielsen, Ø. Byskov, Nr. Nissum sem., Nr. Nissum — samme, Vester Borum, Nr. Nissum sem., Nr. Nissum.
Peder Grud, Serup, Uglev — samme, høj-
skolen, Nr. Nissum.
- 48/49 Alfred Emil Markussen, »Højen«, Vester-
gade, Aalestrup — samme, Bostrup, Jebjerg.
- 46/47 Andreas Brun, Brøndum, Fjerritslev —
samme, Vestergade 105³, Silkeborg.
Niels E. Hornstrup, Den udv. højskole, Haslev — samme, KFUMs soldaterhjem, Viborg.
Kristen Iversen, Tommerup højskole pr. Knarreborg — samme, Spanggård, Tapdrup pr. Viborg.
Arne Johansen, Grønbæk — samme, Tind-
bæk kømandsgård pr. Randers.
- 45/46 Laur. Andersen, andelsmejeriet Råstedbro, Bjerregrav — mejeribest. L. A., Svenstrup andelsmejeri, Svenstrup, J.
Marinus Mogensén, Ø. Thusholt, Vinding pr. Sørvad — samme, Bækgård, Sinding, Herning.
Karl Erik Pedersen, Kattenhøj, Møborg, Bækmarksbro — maskinarb. K. E. P., Ølby pr. Struer.
- 42/43 Svend Nielsen, P. Pedersen, Vridsted pr. Skive — gårdejer Sv. Ejskær Nielsen, Elses-
minde pr. Løgstrup.
- 41/42 Chr. Mogensén, L. Solds, Tvis — samme, Hedeager, Nr. Felding
- 40/41 Chauffør Peder Gråkjær Nielsen, Finde-
rup, Herborg — samme, Finderup mølle pr. Herborg.
- 38/39 Søren Poulsen, Driftsmose, Trabjerg, Hol-
stebro — samme, Sevel mark, Sevel, Vinde-
rup.
- 34/35 Carl Sønderkov Fisch, Sømark, Borre —
samme, Tranemosegård pr. Stege.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening.
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOKTR. STRUER 384